

Sygn. akt I Ca 102/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 kwietnia 2017 roku

Sąd Okręgowy w Sieradzu Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący SSO Joanna Składowska

Sędziowie SSO Elżbieta Zalewska-Statuch

SSR del. Małgorzata Klęk

Protokolant sekretarz sądowy Elwira Kosieniak

po rozpoznaniu w dniu 5 kwietnia 2017 roku w Sieradzu

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółki z o.o. w likwidacji z siedzibą we W.

przeciwko A. Z.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanej

od wyroku Sądu Rejonowego w Sieradzu

z dnia 25 października 2016 roku, sygnatura akt I C 1322/14

1. oddala apelację;

2. zasądza od pozwanej A. Z. na rzecz powoda (...) Spółki z o.o. w likwidacji z siedzibą we W. 1800 (jeden tysiąc osiemset) złotych z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

Sygn. akt I Ca 102/17

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 25 października 2016 roku, wydanym w sprawie sygn. akt I C 1322/14, Sąd Rejonowy w Sieradzu zasądził od pozwanej A. Z. na rzecz powodowej spółki z o.o. (...) w likwidacji z siedzibą we W., kwotę 47 206,31 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 21 czerwca 2013 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 3 375,06 złotych tytułem kosztów procesu.

W pozostałej części roszczenie oddalił oraz umorzył postępowanie w zakresie żądania kwoty 9,169,69 złotych, albowiem w tej części strona powodowa cofnęła powództwo na rozprawie w dniu 30 września 2015 r.

Powództwo zostało oddalone w zakresie żądania odsetek nie od dnia 29 maja 2005 r. tj. dnia zaprzestania regulowania należności, ale od dnia następnego po doręczeniu pozwu, w oparciu o art. 481§1 kc i art.455 kc.

Powyższe rozstrzygnięcie Sąd Rejonowy oparł na ustaleniach faktycznych

i dowodach, które Sąd Okręgowy w pełni podzielił i przyjął za własne, a których istotne elementy przedstawiają się następująco:

Powódka – (...) spółka z o.o. w likwidacji z siedzibą we W., swe roszczenie oparła na treści art. 415 kc, statuującego przesłanki odpowiedzialności deliktowej polegającej na tym, że pozwana A. Z., będąc pełnomocnikiem firmy (...) L. Z. z siedzibą w S., celowo doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem przez powódkę poprzez to, że zataiła brak zdolności płatniczej firmy (...) oraz złożony wniosek o upadłość układową (27.05.2005 r.), zamawiając u powódki towary na łączną kwotę ponad 200.000 złotych.

Ostatecznie na skutek częściowych spłat, doszło do straty w kwocie 118.015.84 złote, za co pozwana poniosła odpowiedzialność karną w dniu 22 września 2010 r., będąc skazaną prawomocnym wyrokiem karnym za czyn wyczerpujący znamiona art. 286§1 kk w zw. z art. 12 kk.

Powodowa spółka wykazała, że doszło do wyrządzenia szkody poprzez zawinione działanie pozwanej oraz zaistniał związek przyczynowy pomiędzy tymi działaniami, a powstała szkoda.

Jak ustalił Sąd Rejonowy, w dniu 13 marca 2006 r. Nadzwyczajne Zgromadzenie Wspólników Spółki z o.o. (...), podjęło uchwałę w sprawie rozwiązania spółki oraz powołania likwidatorów. Z uwagi na to, że powodowa spółka w latach 2006 – 2014 ponosiła straty, nie mogła więc skorzystać z obniżenia podatku dochodowego od osób prawnych oraz nie nabyła uprawnienia do skorzystania z prawa do korekty rozliczenia podatku od towarów i usług.

Sąd Rejonowy znalazł podstawy do uwzględnienia roszczenia, oceniając je jako zasadne w przeważającej części, poza częścią roszczenia o zasądzenie odsetek.

Jak zaakcentował Sąd Rejonowy - istota sporu sprowadzała się do rozstrzygnięcia, czy powstało uprawnienie powódki do żądania zapłaty, w oparciu o dyspozycję art.415 kc oraz skorzystania z treści art. 11 kpc, regulującego zasadę związania sądu cywilnego ustaleniami prawomocnego wyroku skazującego.

Sąd uznał, że działania pozwanej A. Z. miały cechy bezprawności, szczegółowo opisanej w wyroku Sądu Rejonowego w Sieradzu z dnia 22 września 2010 r. w sprawie o sygn. akt II K 824/09, a ustalenia zawarte w postępowaniu karnym mają moc wiążącą w postępowaniu cywilnym.

Pozwana A. Z. zakwestionowała powyższe rozstrzygnięcie w całości i zarzuciła naruszenie prawa procesowego tj.

- art. 11 kpc poprzez uznanie, że sąd jest związany zakresem i wysokością szkody ustalonej w wyroku karnym
- art. 233§1 kpc poprzez brak wszechstronnego rozważenia materiału dowodowego i przyjęcie odpowiedzialności deliktowej pozwanej.
- Nadto pozwana zarzuciła Sądowi I instancji naruszenie przepisów prawa materialnego tj.
- art. 415 kc i 361 kc poprzez uznanie, że spełnione zostały przesłanki odpowiedzialności deliktowej, gdyż decyzja powódki o przystąpieniu do układu spowodowała wykonanie zobowiązania
- art. 35,270,278,288,290,297 i 302 prawa upadłościowego i układowego poprzez uznanie powództwa, gdy doszło do zawarcia układu
- poprzez uznanie że powódka może dochodzić sum o które zmniejszono należności w postępowaniu upadłościowym

- niezbadanie treści układu
- poprzez nieuznanie, że związanie wierzyciela układem polega na zrestrukturyzowaniu zobowiązania upadłego

W oparciu o tak sformułowane podstawy apelacyjne skarżąca wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie powództwa oraz zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego za obie instancje.

Sąd Okręgowy podziela i przyjmuje za własne ustalenia faktyczne Sądu pierwszej instancji, jak również podziela wszystkie wyprowadzone na ich podstawie wnioski i ocenę prawną.

Apelacja pozwanej A. Z. jest bezzasadna i podlega oddaleniu. Zarzut naruszenia powołanych w apelacji przepisów prawa materialnego, w tym przepisu art. 415 kc oraz prawa procesowego, w tym przepisu art. 11 kpc, nie zasługuje na uwzględnienie.

Ustalenia faktyczne istotne dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy poczynione przez Sąd Rejonowy, są prawidłowe i Sąd Okręgowy przyjmuje je za własne. Na aprobatę zasługują również wnioski i ocena prawna roszczenia, przyjęta przez Sąd I instancji.

Również materiał dowodowy zgromadzony w sprawie został oceniony, wbrew twierdzeniom apelującej, zgodnie z zasadą swobodnej oceny dowodów.

Sąd I instancji ocenił wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania, na podstawie "wszechstronnego rozważenia zebranego materiału", a zatem, jak podkreśla się w orzecznictwie, z uwzględnieniem wszystkich dowodów przeprowadzonych w postępowaniu, jak również wszelkich okoliczności towarzyszących przeprowadzaniu poszczególnych dowodów i mających znaczenie dla oceny ich mocy i wiarygodności.

Moc dowodowa oznacza siłę przekonania uzyskaną przez sąd wskutek przeprowadzenia określonych środków dowodowych na potwierdzenie prawdziwości lub nieprawdziwości twierdzeń, na temat okoliczności faktycznych istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy. Wiarygodność zaś decyduje o tym, czy określony środek dowodowy, ze względu na jego indywidualne cechy i obiektywne okoliczności, zasługuje na wiarę.

Przyjmuje się, że ramy swobodnej oceny dowodów muszą być zakreślone wymaganiami prawa procesowego, doświadczenia życiowego, regułami logicznego myślenia oraz pewnego poziomu świadomości prawnej, według których sąd

w sposób bezstronny, racjonalny i wszechstronny rozważał materiał dowodowy jako całość. Nadto należy podnieść, że poprawność rozumowania Sądu I instancji jest możliwa do skontrolowania i oceny w ramach zarzutów skarżącej.

Obowiązek dowodowy wyznaczał w tym postępowaniu nie tylko art.6 kc, ale również art. 11 kpc – związanie sądu cywilnego ustaleniami prawomocnego wyroku karnego. Ustalenia wyroku karego wydanego w dniu 22 września 2010 r., wiązały sąd I instancji przy ustalaniu przesłanek deliktowych – faktu popełnienia przestępstwa oszustwa, szkody wynikłej z deliktu i jej wysokości oraz związku przyczynowego pomiędzy deliktem, a wystąpieniem szkody.

Pozwana A. Z. świadomie wprowadziła spółkę z o.o. (...) w błąd co do możliwości realizacji zobowiązania, przez reprezentowaną przez siebie firmę (...) w S.. Nadto podnieść należy, że nie można wiązać odpowiedzialności deliktowej pozwanej z odpowiedzialnością kontraktową podmiotu w imieniu którego działała. Ponadto nie może stanowić przyczynienia się do powstania szkody, działanie strony powodowej poprzez przystąpienie do układu z roszczeń kontraktowych i poszukiwanie sposobów naprawienia szkody, która dzięki temu uległa zmniejszeniu, a co się z tym wiąże również odciążała z obowiązku jej naprawienia pozwaną.

Nie można również uznać, jak twierdzi skarżąca, że spółka (...) przystępując do układu z firmą (...), zrzekła się części roszczeń od pozwanej, albowiem przystąpienie do upadłości układowej nie mogło stanowić zrzeczenia się odszkodowania od pozwanej, odpowiadającej za działania niedozwolone i zawinione.

Z opinii biegłego ds. rachunkowości K. G. wynika, że po stronie powodowej brak było możliwości skorzystania z obniżenia podatku dochodowego od osób prawnych w kwocie 8.969,20 zł oraz z prawa do korekty rozliczenia podatku od towarów i usług o kwotę 3.074,39 zł, gdyż firma przez kilka lat generowała starty finansowe.

Brak jest podstaw do przyjęcia, że pozwana swym umyślnym działaniem, wykazanim i udowodnionym w postępowaniu karnym, nie wyrządziła powodce szkody, za którą winna ponieść konsekwencje w aspekcie nie tylko karnym, ale również cywilnym.

Wbrew zatem stanowisku apelującej, możliwe było zasądzenie odszkodowania, na podstawie art. 415 kc, jeśli działanie pozwanej A. Z. pozostawało w związku przyczynowym ze szkodą wskazywaną przez stronę powodową. Przy ustalaniu bowiem odpowiedzialności z tytułu czynów niedozwolonych, znajdują zastosowanie przepisy ogólne dotyczące związku przyczynowego, szkody i sposobów jej naprawienia (art. 361-363 k.c.).

Z bezspornych ustaleń Sądu a quo wynika, że pozwana ponosi winę za straty finansowe firmy (...), a okoliczności jej działania nie budzą żadnych wątpliwości.

Nie znajduje aprobaty zarzut skarżącej niezbadanie treści układu oraz

nieuznanie, że związanie wierzyciela układem polega na zrestrukturyzowaniu zobowiązania upadłego, albowiem te okoliczności należałoby ustalać i badać gdyby pozwana ponosiła odpowiedzialność z umowy, a nie z deliktu.

Mając na uwadze powyżej zaprezentowane uwagi, należy zgodzić się z Sądem I instancji, że roszczenie powódki zostało udowodnione i podlega uwzględnieniu, a oddaleniu jedynie w części dotyczącej daty naliczenia odsetek.

W związku z powyższym i w oparciu o art. 385 kpc. apelacja pozwanej A. Z., jako bezzasadna podlegała oddaleniu.